

at Erhververen ved blot at lade Dokumentet lyse f. Eks. som Pantebrev praktisk talt vil opnaa samme Retsbeskyttelse som ved at lade det lyse som Ejendomsoverdragelse.

Paragraffens 8. Stk. indeholder derhos den Ændring, at der ikke foreskrives forhøjet Gebyr, naar fast Ejendom overdrages til Staten, Kommunerne eller offentlige Korporationer.

Endelig er det ved Paragraffens sidste Stk. foreslaaet, at der gives Finansministeren Bemyndigelse til i visse Tilfælde at fratage den foreskrevne Gebyrforhøjelse.

Til § 4.

Den her foreslaaede Ændring af Lovens § 6 er foranlediget ved de nye Regler om Ægtefællers Formueforhold i Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925, hvorefter Ægtefæller i Almindelighed kan indgaa Retshandler med hinanden.

For Ægtepagter, der ikke angaar Retshandler mellem Ægtefællerne, foreslaas i alle Tilfælde en fast Afgift af 5 Kr., jfr. Paragraffens Begyndelse. Denne Afgift vil bl. a. komme til Anvendelse, hvor Ægtepagten angaar Overførelse af Ejendele fra en Ægtefælles Raadighedsandel af Fællesboet til samme Ægtefælles Særeje. At der ikke i dette Tilfælde — modsat nugældende § 6, 1. Stk. — tages Værdi-afgift, vil formentlig være i Overensstemmelse med Ordningen efter Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925, der — saalænge Fællesboet er udelt — udvidsker Forskellen mellem en Ægtefælles Særeje og dens Raadighedsandel af Fællesboet.

For Ægteskaber, for hvilke den ældre Lovgivnings Regler om Formueforholdet mellem Ægtefællerne vedblivende gælder, bør Reglen i nugældende § 6, 1. Stk., formentlig bibeholdes, jfr. Paragraffens sidste Punktum.

Til § 5.

Til Forklaring af de her foreslaaede Ændringer henvises til Tinglæsningslov-Forslagets § 10, 1. Stk., jfr. § 43, 4. Stk., samt § 42.

Til § 6.

Den paagældende Bestemmelse i Lovens § 10 er overflødig efter den foreslaaede Formulering af Lovens § 1 i Forslagets § 2.

Til § 7.

De her foreslaaede Ændringer er en Følge af Forslaget om, at Mindstegebyret skal være 5 Kr.

Til §§ 8 og 9.

Udover, hvad der herom er anført under de almindelige Bemærkninger ovenfor, skal bemærkes, at det formentlig ikke kan have nogen Betænkelighed at erstatte Gebyrerne for Arveafkald efter § 12, 2. Punktum med det faste Gebyr efter § 12 af 5 Kr.

Til § 10.

Den her foreslaaede nye § 14 træder i Stedet for nugældende § 14 og § 21. Der henvises til Tinglæsningslov-Forslagets § 9 og § 18, 1. Stk.

Til §§ 11—13.

Her henvises til Udtalelserne under de almindelige Bemærkninger ovenfor.

Til § 15.

Reglen i Lovens § 20, 1. Stk., maa udgaa, da tilsvarende Regel er optaget i Tinglæsningslov-Forslagets § 9, sidste Stk.

Til § 16.

Lovens nuværende § 21 bortfalder som afløst af nærværende Forslags § 10, 2. Stk., jfr. ovenfor.

Med Hensyn til den foreslaaede nye § 21 bemærkes, at Konstateringen af, om Dokumentet skal afvises fra Dagbogen i Medfør af Tinglæsningslov-Forslagets § 14 (jfr. § 43), formentlig som Regel vil volde saa ringe Ulejlighed, at det findes rimeligt helt at fritage for Afgift, naar saadan Afvisning finder Sted.

Til § 17.

Følgen af, at nuværende § 22, som foreslaaet, ophæves, bliver, at der ogsaa i de i § 22, 1. Stk., nævnte Tilfælde skal svares sædvanligt Gebyr for hvert af de tinglyste Dokumenter. Det findes mindre naturligt, at det skal have Indflydelse paa Gebyret, om det paagældende i Hoveddokumentet paaberaabte Dokument er vedhæftet Hoveddokumentet eller ej.

Reglen i den foreslaaede nye § 22 hviler paa en Billighedsbetragtning og hænger sammen med, at der efter Forslagets § 2 skal svares en Afgift af $\frac{2}{5}$ pCt., selv om det tinglyste Dokument kun maa anses svarende til, hvad der nu forstaas ved Købekontrakt. Ved Bestemmelsen om, at Andragendet skal være indgivet inden